

Daruj mi let

a pozornou všímavost
ke všemu co jsi vytvořil
Věnuj mi dobrý protivítr
i jiná protivenství
která mi poskytnou srdnatost a kuráž
abych již nepochyboval
že tětivou tvého luku
je moje samota

a cílem
nekonečná svoboda

Cíl přitahuje směrovky
jako mršina masařky

Cíl může být vypasený
na rozkvetlých maceškách
nebo vychrtlý jako Diogenova koza

Nepoučil jsem se v knihovnách
jak nabírat odvahu
z hrdinských eposů

Nepoučil jsem se na cestách
jak rozhánět rozcestníkem
chmury z neznáma

Až tma obejmě mou hlavu
nechám se vést smíchem Ofélie
a zpěvem šílené Viktorky

Pak budu mít naději
že třeba i poslepu
najdu ráj srdce

Kam se vypařil?

Zapíjí svobodu? Kde? V bordelu?

V Kocourkově všech kocourků?

Nebo se schoval v hrobě?

Třeba žádný manžel není

a bere si sama sebe?

Nebo vchází do manželského svazku s kyticí?

Ale můžou ji květiny oplodnit?

Je to snad včelí královna

a na nahotu láká trubce?

Na to se chytí každé trouba

Na horách už troubějí

žádostivě jeleni

Proto auta tak vytrubují

když vezou k oltářím paroháče?

Ach jo

tolik otázek

Aby se jedna bála říct

Ano

Kde končí koleje

hledám tu
která mě na svět
přivedla

a nacházím
stříbrný strom
kde na větvích se pohupují
a mávají mi
všichni moji předkové

Co strom vepíše do zlátnoucích listů
vezme vítr

Zrcadlením v loužích
si nebesa hrají
s paradoxy

a my si zvykáme
na hru o život

Neboť ten starý sadař
odedávna
roubuje na lásku
smrt

